

PRIM MINISTRU

Decretul nr. 355/2026
27.08.2026

488/2026
2.09.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, inițiată de doamna senator USR Ana - Cynthia - Ioana Păun împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 355/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.16 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul eliminării cerinței menționării obligatorii a domiciliului contravenientului, respectiv al părinților sau reprezentanților/ocrotitorilor legali ai minorului contravenient, în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției.

II. Observații

1. Demersul legislativ este justificat de evoluțiile recente ale cadrului normativ în materia evidenței persoanelor și a actelor de identitate, respectiv modificările și completările aduse *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin care a fost reglementată și implementată cartea electronică de identitate.

Astfel, datele cu caracter personal care se înscriu pe cartea electronică de identitate în format tipărit nu cuprind și adresa de domiciliu din România. Numai în format electronic este înscrisă adresa de domiciliu din România a titularului sau, după caz, mențiunea „*fără domiciliu în România*”.

Deși se înregistrează unele dificultăți în desfășurarea activității unor agenți constatatori, care nu au acces la bazele de date relevante pentru a verifica imediat domiciliul persoanei și nu dispun nici de un dispozitiv tehnic de citire a cărții electronice de identitate, se impun a fi evidențiate, totuși, unele impedimente ce ar urma să fie generate de soluția normativă propusă.

În primul rând, semnalăm dispozițiile art.226 alin.(8) din *Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căreia organul de executare silită restituie, de îndată, titlurile executorii organelor emitente, în cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 30 alin. (1), art. 37 și 38 din același act normativ nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora.

În acest sens, deși inițiatorii propunerii legislative urmăresc identificarea unor soluții mai bune decât cele prevăzute *de lege lata*, în vederea eficientizării activităților de constatare și sancționare a contravențiilor, evidențiem faptul că normele de procedură fiscală incidente în etapa ulterioară întocmirii procesului-verbal impun cu caracter imperativ ca titlurile executorii, respectiv procesele-verbale neatacate în termenul prevăzut de lege, să cuprindă domiciliul

debitorului.

Prin urmare, structurile de specialitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne s-ar afla în situația în care toate titlurile executorii transmise către organul de executare să fie restituite din cauza lipsei domiciliului contravenientului înscris în acestea.

Așadar, având în vedere că, potrivit art. 13 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, este necesară integrarea soluției normative propuse în ansamblul legislației incidente domeniului de referință, subliniem faptul că orice modificare în ceea ce privește elementele ce vizează procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției trebuie corelată și cu elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină titlul executoriu.

Un alt impediment ar fi reprezentat de lipsirea de eficiență a prevederilor art. 32 alin. (1) din *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*, conform cărora plângerea se depune și se soluționează în baza competenței alternative la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția ori la judecătoria în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul contravenientul, întrucât agentul constatat este ținut ca, la momentul întocmirii procesului-verbal, să indice, prin menționarea în cuprinsul acestuia, instanța competentă să soluționeze plângerea contravențională, pentru ipoteza în care contravenientul alege să exercite calea de atac împotriva actului sancționator.

Astfel, chiar și în eventualitatea eliminării mențiunii cu privire la domiciliu din cuprinsul art.16 alin.(1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, necesitatea stabilirii acestuia ar subzista în continuare având în vedere păstrarea mențiunii „și instanța la care se depune plângerea”.

De asemenea, semnalăm și faptul că ar exista dificultăți în implementarea proceselor-verbale la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, deși situația contravenientului (inclusiv a domiciliului) este stabilită *ab initio* la momentul întocmirii actului sancționator de către agentul constatat, verificarea acestuia va fi reluată, ulterior, și de către persoanele abilitate să implementeze procesele-verbale în evidențele informatice. Acest aspect ar fi de natură să îngreuneze fluxul administrativ în mod excesiv, având în vedere numărul cauzelor contravenționale și al proceselor-verbale care trebuie puse în executare, prin comunicarea către organele de specialitate ale

unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială domiciliază contravenientul.

Mai mult decât atât, mențiunea domiciliului în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nu servește exclusiv identificării contravenientului, ci prezintă relevanță și pentru etapele ulterioare ale procedurii contravenționale, respectiv comunicarea actului, stabilirea competenței teritoriale și executarea sancțiunii.

De altfel, dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr.2/2001* utilizează în continuare domiciliul contravenientului ca element de referință în cadrul acestor proceduri.

Totodată, deși lipsa domiciliului nu constituie cauză de nulitate absolută a procesului-verbal, potrivit dispozițiilor art.17 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, legiuitorul a optat pentru păstrarea acestei mențiuni între elementele obligatorii ale actului de constatare, ceea ce evidențiază utilitatea acesteia în economia procedurii contravenționale.

2. Apreciem că dificultatea invocată în *Expunerea de motive*, referitoare la verificarea domiciliului de către anumite categorii de agenți constatatari, reprezintă, în principal, o problemă de natură administrativă și operațională. În lipsa unor elemente care să demonstreze existența unor dificultăți sistemice în aplicarea actualului cadru normativ, considerăm oportună analizarea unor soluții administrative sau organizatorice care să faciliteze accesul autorităților competente la informațiile necesare, anterior modificării conținutului procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În plus, considerăm că soluția legislativă propusă trebuia analizată și din perspectiva modificărilor aduse *Ordonanței Guvernului nr.2/2001* prin *Legea nr.203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare*, prin care legiuitorul a urmărit eficientizarea procedurii contravenționale și a executării sancțiunilor.

De asemenea, având în vedere implicațiile pe care modificarea propusă le poate avea asupra executării sancțiunilor contravenționale și asupra activității organelor fiscale competente, apreciem că impactul acesteia trebuia analizat și din perspectiva cadrului normativ aplicabil în materia administrării creanțelor bugetare.

În conformitate cu exigențele de corelare și sistematizare a legislației prevăzute de *Legea nr.24/2000*, apreciem că soluția legislativă propusă trebuia analizată și sub aspectul corelării cu ansamblul dispozițiilor *Ordonanței Guvernului nr.2/2001*. În condițiile în care noțiunea de domiciliu este utilizată și în alte dispoziții ale ordonanței, se impunea evaluarea efectelor pe care modificarea propusă le-ar putea produce asupra aplicării unitare și coerente a reglementării.

II. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Gavril-Ilie BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului